

หัวข้อวิทยานิพนธ์   การศึกษาสารของผู้ประพันธ์สามก๊กฉบับต่างๆในภาษาไทย
 ชื่อนักศึกษา   นางสาวสุนันท์ พวงพุ่ม
 สาขาวิชา   ภาษาไทย
 ภาควิชา   ภาษาไทย
 ปีการศึกษา   2528

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบสารของผู้ประพันธ์สามก๊กฉบับต่างๆในภาษาไทย โดยมีสมมติฐานดังต่อไปนี้คือ

1. สารของผู้ประพันธ์สามก๊กฉบับภาษาไทยฉบับแรก เป็นเรื่องเกี่ยวกับกลอุบายทางการเมืองและการสงครามเท่านั้น

2. เมื่อสามก๊กเป็นที่รู้จักแพร่หลาย จึงมีผู้นำไปประพันธ์ใหม่ สารของผู้ประพันธ์สามก๊กในระยะนี้เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสดง

3. ในระยะที่สาม ผู้ประพันธ์ต้องการเสนอสารที่เป็นทั้งสาระและความบันเทิงใจ เนื้อหาแบ่งเป็น 6 บท บทที่ 1 เป็นบทนำ บทที่ 2 กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของสามก๊กฉบับภาษาจีนและฉบับภาษาไทย ตลอดจนความแพร่หลายของสามก๊กฉบับภาษาไทย ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน บทที่ 3 กล่าวถึงสามก๊กฉบับที่ผู้ประพันธ์มุ่งเสนอสารเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้เป็นคำร่ำสำหรับศึกษาอุบายการเมืองและการสงคราม บทที่ 4 กล่าวถึงสามก๊กฉบับที่ผู้ประพันธ์มุ่งเสนอสารเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสดงละคร บทที่ 5 กล่าวถึงสามก๊กฉบับที่ผู้ประพันธ์มุ่งเสนอสารเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้สาระและความบันเทิงใจ และบทที่ 6 เป็นบทสรุปและรายงานการวิจัย ซึ่งผลของการวิจัยสรุปได้ว่า สามก๊กฉบับที่ผู้ประพันธ์มุ่งเสนอสารเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้เป็นคำร่ำสำหรับศึกษาอุบายการเมืองและการสงครามนั้น ได้แก่ สามก๊กฉบับของเจ้าพระยาพระคลัง(หน) และสามก๊กฉบับแปลใหม่ ของ วรรมโว พิชโนทัย สามก๊กทั้งสองฉบับมีสาระสำคัญของเนื้อหาเกี่ยวกับอุบายการเมืองและการสงคราม และอุบายการเมืองซึ่งจำแนกเป็นอุบายทางการเมืองและการปกครอง อุบายเหล่านี้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในคำร่ำทางการเมืองและการสงคราม สามก๊กฉบับที่ผู้ประพันธ์มุ่งเสนอสารเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสดงละคร

ได้แก่ บทละครนอกเรื่องสามก๊กฉบับของขุนเสนาบุษิต(เจก) ฉบับของขุนจบพลรักษ์(ทิม) และ
ฉบับพลักซึ่งไม่ปรากฏนามผู้ประพันธ์ และบทละครร้องเรื่องสามก๊ก ชุดตั้งโต๊ะหลงกลนางเคียว-
เขียน ของ เหม็งกุ่มนั้น บทละครเหล่านี้ผู้ประพันธ์ได้เปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของเนื้อหาให้แตก
ต่างไปจากสามก๊กฉบับของเจ้าพระยาพระคลัง(หน) ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับ
รูปแบบและเงื่อนไขในการแสดงเป็นสำคัญ และสามก๊กฉบับที่ผู้ประพันธ์มุ่งเสนอสารเพื่อวัตถุประสงค์
ประสงค์ที่จะให้สาระและความบันเทิงใจ ได้แก่ สามก๊กฉบับวณิช ของ ยาขอบ(โชติ แพร่พันธุ์)
สามก๊กฉบับนายทุน ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ทั้งสองฉบับนี้สาระสำคัญของเนื้อหามุ่งให้
ทั้งสาระประโยชน์และความบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน ส่วนอินไซด์สามก๊ก ของ อ.ร.ค.(เอื้อม รุจิภิธ)
และสามก๊กฉบับสะโลเม่ ตอนศึกชิงแชมป์ยอดขุนพล ของ บุศราคมน์นั้น สาระสำคัญของเนื้อหามุ่งให้
ความบันเทิงใจแต่เพียงประการเดียว

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์